

84. Fra Husmand Hans Jensen af Sønder-Kolleporten om Invalidforsørgelse. (Indbragt den 21de Februar 1893 af Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds, S. Jørgensen.)

Andrageren, der forklarer at have faaet en Svaghed i Krigen 1864, uden nærmere Angivelse, har faaet Afslag paa sine Andragender om Invalidforsørgelse, i 1890 og 1891 af Invalidbestyrelsen og under 10de Januar d. A. af Finansministeriet. Da han er fattig og har 7 Børn samt en 80aarig Moder at forørg, paafalder han Folketingets Bistand, idet han henviser til de i Ministeriet beroende Oplysninger, hvorunder en Attest fra 2 paalidelige Mænd, der under Eds Tilbud ville bevidne, at han har faaet sin Svaghed i Krigen.

Udvalget gør ingen Indstilling.

85. Fra Ribe Byraad om en fornyet Undersøgelse af dets Plan til Forbedring af Indsejlingen til Ribe og Tilladelse til at optage et garanteret Laan paa 900,000 Kr. (Indbragt den 21de Februar 1893 af Folketingsmanden for Ribe Amts 3dje Valgkreds, Busk.)

Angaaende den omhandlede Genstand forelaa i forrige Samling et Andragende fra Byraadet, hvorom henvises til Sp. 5474—75, 5477—78, 5485 og Till. B. Sp. 1329, 1349. Paa Andragendet, der henvises til Indenrigsministerens Overvejelse, svarede Ministeriet i en Skrivelse af 12te Juli 1892, der findes indrykket ovenfor under V., at det efter Omstændighederne ikke saa sig i Stand til at foretage videre i Sagen. Under 7de November f. A. indsendte Byraadet et nyt Andragende til Ministeriet.

Efter en Resapitulation af Sagens Gang og Henvisning til den Betydning, som Erhvervelsen af en Havn med tilhørende Sejlløb vilde have for Byen, ved at skaffe denne saa vel en Handels- som en Fiskerihavn, hedder det videre i Andragendet:

„I begge Henseender vil Havnen efter Byraadets Overbevisning faa stor Betydning for Byen, om man end herfra maa lægge Hovedvægten paa dens Betydning som Handelshavn, medens Ministeriet ved at drage den anden Side frem i Forgrunden synes at betragte dens Betydning for Fiskeriet som Hovedsagen.

Med Henhyn til den første Side af Sagen skulle vi, skønt den til Dels er indrømmet af Ministeriet, og skønt det efter Sagens Natur jo ikke lader sig gøre at opstille nogen Beregning over Trafikkens Omfang i den eventuelle Havn, dog her tillade os at fremdrage følgende ny Oplysninger:

Havneafgiften i Ribe Havn udgjorde i 1857: 6,137 Kr., i 1865: 5,770 Kr., i 1872: 3,849 Kr., i 1882: 1,050 Kr., i 1890: 170 Kr., i 1891: 115 Kr. 60 Øre. Den indgaende Skibsart ved Ribe Toldsted udgjorde i 1857: 82 Fartøjer af 2,272½ Tons Drægtighed med en Bestuvning af 2,072 Tons, i 1865: 65 Fartøjer af 1,616½ Tons Drægtighed med en Bestuvning af 1,566½ Tons, i 1871: 35 Fartøjer af 1,328 Tons Drægtighed med en Bestuvning af 1,309 Tons, i 1890: 28 Fartøjer af 187 Tons Drægtighed med en Bestuvning af 7 Tons. Heri er indtil 1871 inkl. ikke medregnet Farten paa Tolddistriktet, og til dette regnedes bl. a. Jansø indtil 1881. Fra Jansø alene indkom eksempelvis i 1858 Fartøjer og Baade med en Drægtighed af 1,061 Tons og en Bestuvning af 360 Tons; i 1866 Fartøjer med en Drægtighed af 1,748 Tons og en Bestuvning af 1,038 Tons og endnu i 1871 70 Fartøjer af en Drægtighed af 1,093 Tons og med en Bestuvning af 1,093 Tons, medens som oven for anført hele Bestuvningen i 1890 kun udgjorde 7 Tons. Disse Tal tale tilstrækkelig tydeligt; de fortælle om en til Trods for ugunstige Betingelser og den Tids forholdsvis ubetydelige Kulforbrug her paa Egnen ikke helt ubetydelig Trafik og om denne Trafiks næsten fuldstændige Ophør. Havnen arbejder derfor med et aarligt voksende Understud, den skulde tilføre Byen Omætning og Fortjeneste, men i Stedet for behøver den et stadig voksende Tilskud fra Ræmnerkassen, og det blot til Forrentning af dens Gæld; thi for Sejlløbets Forbedring gøres der og